

Colecția METAMORFOZE

Editor: MIRCEA PETEAN

MARIA IONIȚĂ

FOCU-I SUPĂRAREA APEI

© Maria Ioniță
© Editura Limes, pentru prezenta versiune
Str. Castanilor, 3
407280, Florești, jud. Cluj
Tel. fax: 0264-544109; 0723/194022
e-mail: edituralimes2008@yahoo.com
www.edituralimes.ro

ISBN 978-606-799-144-4

LIMES

2017

CUPRINS

STRĂMOȘII	5
Trăiți prin noi	7
Neliniște	8
Noapte	9
De taină	10
Istorie	12
Aviatorii	13
Auzi?	14
Urcior frumos de lut	15
Gândul	16
Rodnicie	17
Bucuria vieții	18
Zborul	19
Nașterea sporului	20
Coboară iarna	21
Hărnicie	22
Acolo	23
TOATE CRESC ÎN LUMEA ASTA	25
Toate cresc	27
În joacă	28
Copilărie	29
Nu pot veni	30
Fata încrezută	31
Uimire	32
Am înțeles	34

Nedumerire.....	36
Din tainele florilor	37
Vis din Noaptea de Sânziene.....	39
 PLOUĂ CU GÂNDURI DE VARĂ.....	41
Dor de viață	43
Primăvară timpurie.....	44
Timp schimbător.....	45
Fântâna cu cumpănă.....	46
Dorință.....	47
Uneori	48
Plouă cu gânduri	49
Îndemn.....	50
Trăiesc.....	51
Aveam	53
Merele	54
Cuvântul interzis.....	55
Mândra	56
Gânduri	57
Bietul om.....	58
Toate trec.....	59
Te caut	60
De-aș fi.....	62
Tu!	63
 VIAȚA CURGE, VIAȚA ZBOARĂ	65
Curge viața.....	67
Cine?.....	68
Comoara.....	69
Pleacă cocorii.....	70

Spre țările calde.....	72
Dor de ducă	74
Nu ești tu!	75
Unde sunteți?	76
Trece viața	77
Când țese ploaia	78
Munții	79
Zi de toamnă.....	80
Toată ziua	81
Între miazăzi i miazănoapte.....	82
În somn	83
Vis.....	84
 FOCU-I SUPĂRAREA APEI.....	85
Focu-i supărarea apei.....	87
Neamul tău	89
Ne-au năpădit gândurile haine	90
În fiecare zi	91

CAZUL PETELAN

Ediție: ARCEA PETELAN

FOCUȘUL SUPĂRĂRII APEI

© Maria Ivaș
© Editura Limes, pentru această versiune
50, Căminul 1
401230, Fieruș, Județul Cluj
Tel. Fax: 0264 544100; 0264 704022
e-mail: edituraimax2008@yahoo.com
www.edituraimax.ro
LIMES
0264 544100
2017

STRĂMOȘII

Trăiți prin noi

Sufletul moșilor
E printre noi.
Eu tai pâinea ca ei,
Țin sapa cum se ține,
Știu ce e rău și ce e bine,
Iar gândul lor mi-e sfetnic.
Cu gândul lor
Trec marea și pământul
Și prieten bun mi-e cuvântul,
Trec de la un anotimp la altul,
Cunosc adâncul și înaltul
Și ritmul meu interior
E al lor.

Neliniște

Norii se-mprăștie,
Norii se-adună,
Nu e-nnorat,
Nu-i nici vreme bună,
Deșteaptă-te, române!
Din patru părți răsună.

Nu e nici noapte,
Nu e nici zi,
Nu-ți vine somnul,
Nu te-ai trezi,
Deșteaptă-te, române,
Până te poți trezi!

Noapte

În fiecare zi,
Țara mea,
Frumoasa mea țară,
Lasă pe cer soarele să răsară,
Să-și scalde în rouă fața,
Să spună lumii întregi:
„Bună dimineața!”
În fiecare seară,
Țara mea,
Frumoasa mea țară,
Lasă luna să răsară.
Pământul se retrage-n adânc
Și luna rămâne toată numai cer,
Suspendată-n eter.
De sus se aude cum se roagă Pământul,
Cum își urcă spre-nalt miresmele vântul.

De taină

A coborât cerul pe pământ
Și când s-a ridicat,
Prin vânt,
A lăsat prin lume trei stele,
Logostele,
Le-am luat și le-am legat
De gândurile mele,
Apoi le-am vârat în apă,
Să văd cum se adapă.
Și-au început să lumineze.
Pe una am pus-o către drum,
Să-ți lumineze calea,
Să se prelingă ca un fum,
Pe una către apă,
Să văd luna când s-adapă.
Pe ultima am băgat-o în sân
Și am sfătuit-o să doarmă
Să crească,
Prin frumusețe lumea să vrăjească.
Iar ea m-a ascultat,
Și s-a-nvățat,
Să privească cu ochii mei,
S-asculte cu urechile mele
Și să vorbească cu gura mea.

Trei stele,
Logostele,
De atunci
Sunteți surorile mele.

A coborât cerul pe pământ
Și când s-a ridicat,
A lăsat în lume trei stele,
Logostele.

Le-am luat și le-am legat,
De trei inele,
Apoi le-am băgat în apă
Și-am privit cum s-adapă.
Cerul a început să se însenineze,
Iar ele să lumineze.